

ønsker deres situation forbedret, og der bliver fremført utrolig mange argumenter herfor. Jeg er dog ikke tidligere blevet præsenteret for kravet om udbetaling af ATP og derfor min overraskelse. SF's forslag om udbetaling af ATP er et uhyre kortsigtet forslag, som ikke engang er den store økonomiske gevinst for den enkelte, for det viser tallene jo.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Lad mig først sige, at jeg er helt på det rene med, at hvis man vil have udbetalt sin ATP, fra man er 60 år og i alle de år, man så har tilbage af sit liv, er det beløb, man kan få om året, selvfølgelig mindre, end hvis man kun skal have det i den kortere periode, fra man er 67, og til livet er slut; det er logik. Men stadig væk drejer det sig altså ved et fuldt ATP-bidrag om 7.300 kr. brutto om året, hvis man vælger det som 60-årig, og 14.100 kr., hvis man vælger at vente, til man er 67. Der er altså mange mennesker, måske især blandt dem på efterløn, som har haft et hårdt arbejdsliv, og som spørger sig selv, om de bliver 67 år. De vil faktisk gerne have deres penge, når de bliver 60.

Da jeg kan forstå, at hr. Poul Erik Dyrlund ikke har hørt ønsket, vil jeg da opfordre de mennesker, der lytter til denne debat, til at henvende sig til hr. Poul Erik Dyrlund; jeg får altså ganske mange henvendelser om det. Når hr. Poul Erik Dyrlund er overrasket over, at SF foreslår det, kan jeg referere til, at vi såmænd også i 1984 foreslog det, så det er ikke et nyt SF-standpunkt, at vi ønsker disse penge udbetalt.

Så sagde hr. Poul Erik Dyrlund, at SF havde overset, at LO og DA var imod det. Det er vi ærlig talt fuldstændig fløjtende ligeglade med, det drejer sig jo om folks egne penge. Disse efterlønsmodtagere har selv indbetalt disse penge, så vi synes ærlig talt, at det er dem, der skal afgøre, om de vil have pengene udbetalt, og ikke LO og DA, men det er jo en holdningsforskel, man kan have. Jeg er ikke i tvivl om, at man har fået det svar i LO og DA, at de ikke vil have, at man ændrer i det regelsystem, som de har opbygget på et eller andet tidspunkt, men jeg synes, at vi på dette område skulle lytte en lille smule mere til folk, og for min skyld kan man gerne lave en urafstemning blandt efterlønsmodtagerne om, hvorvidt de vil have mulighed for at få pengene udbetalt som foreslået. Det er dog 113.000 mennesker, man kunne spørge direkte. Det er lidt flere, end der sidder i LO's forretningsudvalg.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Til hr. Jes Lunde: Nu er det jo sådan med tal, at dem kan man altså jonglere med, som det nu passer bedst ind i ens eget kram.

Kendsgerningen er jo, at efter de opgørelser, der kommer fra ATP, vil gennemsnitsefterlønspersonen få udbetalt 4.100 kr. om året brutto, og når vi regner skat fra og modregner i efterlønnen, er der 50-60 kr. tilbage. Det er det, SF tilbyder disse personer.

Så vil jeg i øvrigt godt sige, at jeg er meget, meget overrasket over de udtalelser, som hr. Jes Lunde fremsætter her, om arbejdsmarkedsparternes rolle i det.

Jeg har altid hørt SF argumentere for netop det aftalesystem, vi har, og argumenterne er blevet brugt i en masse andre sammenhænge. F.eks. i EU-diskussionerne og alle andre steder, hvor SF har haft mulighed for at føre sig frem, har man fremhævet »den danske model« og »den nordiske model«. Man har benyttet hver evig eneste lejlighed til det, og nu kommer SF og siger, at de er fløjtende ligeglade med den danske model, den nordiske model, som de jo i alle andre sammenhænge er stolt af.

Jeg tror, at dette handler lidt om at argumentere, så man kan få hatten til at passe; det lyder sådan.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror mere, det er hr. Dyrlund, der er i gang med at argumentere sådan, at hatten kan passe.

Jeg har ikke sagt, at SF forkaster aftalesystemet. Overhovedet ikke. Vi synes, at det danske aftalesystem er utrolig vigtigt at basere sig på. Vi synes, at det er meget vigtigt, at der i overenskomstsammenhæng er frie forhandlinger, så parterne frit kan fastsætte lønnen.

Det er vi til enhver tid tilhængere af. Men det er jo ikke det samme, som at vi på et område, hvor der er lovgivet, ATP-loven, ikke kan give folk, der er over 60 år og har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet, mulighed for selv at bestemme, om de vil starte med at have deres ATP på det tidspunkt, eller de vil vente 7 år mere. Det er ikke det samme som at ville forkaste hele det danske aftalesystem.

Jeg siger bare, at vi ikke vil deponere vores holdning på sådan nogle områder hos hverken LO eller DA. Vi forbeholder os ret til som folketingsmedlemmer at forholde os frit til sådan noget, og når vi ved, at der er et kraftigt ønske